

anbragte i hver Landsby, have at indsamle Breve og bringe disse til Posthuset imod en Godtgjørelse af 1 Rd. pr. Maaned for hver Brevkasse. I dette Forslag var der ikke Tale om Tilflugt fra Communerne eller om at lade Sogneforstanderne eller Andre tage Deel i Controlen med Budene. Denne Control skulde udelukkende lægges i Posthusenes Hænder.

I Anledning af dette Forslag henlede Generalpostdirecteuren Opmærksomheden paa den Erfaring, man, som ovenfor omtalt, havde haft Leilighed til at erhverve, at det ikke turde anses for hensigtsmæssigt at paatvinge Landboerne, naar de ikke udtrykkelig havde udtaalt Duffe derom, Landpostbude, der udelukkende besørgede Postfager, istedetfor de private Bude, som de holdt for egen Regning, idet disse tillige vare Commissionatrer. Da der derhos forelaa talrige Vidnesbyrd om, at man i de Egne, hvor offentlige Landpostbude vare satte i Gang, var tilfreds med den Maade, hvorpaa Landpostvæsenet efter det hidtil fulgte System var indrettet, anbefalede Generalpostdirecteuren at bygge videre paa dette, der med Tiden, og efterhaanden som Trangen dertil vorede, ansaaes for skiftet til at udfolde sig overeensstemmende med Forslagets Tanke, og med den principielle Forskjel, at Postfagerne bragtes til Adressaterne uden Opkrævning af Bærepenge. Der var, som ovenfor antydet, tilstrækkelig Grund til at antage, at naar Landboerne havde Valget mellem det hidtil fulgte System og det af Hr. Sessen nu foreslaaede, vilde de foretrække hiint for dette, og det antoges derfor for rettest foreløbig at indskrænke sig til at søge det paagjældende System yderligere udviklet, først og fremmest i tæt befolkede Egne, f. Ex. i Hovedstadens Nærhed, hvor der i en Række af Aar paa flere Steder (Taarbøl, Charlottenlund, Sjentofte) har været indført en Brevombæring og Kassetømning paa den af Hr. Sessen foreslaaede Maade. Generalpostdirecteuren bemærkede sluttelig, at han, forsaavidt Finantsministeriet imidlertid maatte beslutte sig til at lade Forslaget bringe til Udførelse paa andre Steder, og Repræsentationen vilde bevilge de hertil fornødne Pengemidler, maatte ansee det for rigtigst at lade Staten beholde Postbesørgelsen paa Landet og det dermed forbundne Ansvar i sin Haand, for som hidtil at søge den gennemført ved erfarne og samvittighedsfulde Postembedsmænd.

Ved Skrivelse af 7de Mai 1868 meddeelte derpaa Finantsministeriet Generalpostdirecteuren, at, uagtet det ikke overjaae de paapegede Mangler ved det af Hr. Sessen gjorte Tilbud, troede det dog at burde give ham Leilighed til at foretage et Forsøg, og anmodede derfor Generalpostdirecteuren om at lade udarbejde et Udkast til en Overenskomst mellem Postvæsenet og Sessen angaaende Brevbesørgelse paa Landet paa det af ham angivne Grundlag, dog foreløbig kun for tvende Amter, af hvilke det ene vilde være at udpege af Postvæsenet.

Den 29de Juni næstefter modtog Finantsministeriet det omhandlede Udkast til en Overenskomst med en Skrivelse fra Generalpostdirecteuren, hvori han henlede Opmærksomheden paa, at man var gaaet ud fra, at kun Brevindsamlingen skulde finde Sted under Postvæsenets Control, men at derimod Brevudbæringen maatte være Postvæsenet uvedkommende og en privat Sag mellem Entreprenøren og de paagjældende Adressater.

Med Hensyn til Valget af det ene Amt bemærkedes derhos, at da det turde forudsættes, at Hr. Sessen vilde vælge et Amt med de gunstigste Befolkningsforhold, maatte der for at vinde Erfaring med Hensyn til Planens Gjennemførlighed formeentlig fra Postvæsenets Side vælges et Amt med ugunstigere Befolkningsforhold, f. Ex. Ringkjøbing Amt, men at det dog ganske maatte henstilles, hvorvidt der skulde vælges efter dette Hensyn eller ikke, samt at Postvæsenet, forsaavidt et fjellandsk Amt skulde vælges, ikke foretrak noget bestemt.

Den 3die Juli 1868 tilfrev Finantsministeriet Generalpostdirecteuren, at det billigede det fremsendte Udkast, og foretrak at vælge Ringkjøbing Amt til deri at gjøre Forsøg for at vinde Erfaring om Virkomheden af Foranstaltningen, samt at det ansaae det for rettest, at de Brevkasser, der skulde anbringes paa de nye Landpostrouter, bleve anskaffede af Postvæsenet, og ikke, som af Entreprenøren tilbuddt, af ham selv.